

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

AMAI MIJN KLOOSTER

Een muzikaal blijspel

door

1880

Tony Collins

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2017
Nr.3414

PERSONAGES

(9 dames – 5 heren)

ZUSTER MARIE-REINE (Moeder-Overste, rookt, drinkt whisky) :
ZUSTER MARIE-JEANNE (Tweede in rang, moeilijke jeugd gehad) :
ZUSTER MARIE-ANGEL (Novicen-opleiding, ex-boerendochter) :
ZUSTER MARIE-CALCULATA (Econoom) :
ZUSTER MARIE-ABSYNT (Kooknon, afwezig en vergeetachtig) :
ZUSTER MARIE-ANNA (Ex-Congo missionering en lerares op rust) :
ZUSTER MARIE-AMALIA (Novice, ex-verpleegster, koorlid) :
ZUSTER MARIE-CARDELIA (Novice, wou advocate worden, rapster) :
ZUSTER MARIE-BERNARDA (Novice, wou zangeres worden) :
BROEDER AMANDUS (Bevriend broeder van nonnenklooster) :
BROEDER ANTONIUS (Bevriend broeder van nonnenklooster) :
ADREÏ SUPPLEMENTICH (Poolse aannemer) :
JANUSH PLAFONIC (Poolse werknemer van Andreï) :
FRED DECKY (Componist –Arrangeur)

DECOR

Ontspanningsruimte van het klooster (tafel en stoelen, zetel(s), boekenkast, tv, twee deuren, staande lamp, vogelpik en grote klok aan de muur met de 12 apostelen per uur op de wijzerplaat ...

EERSTE DEEL

Scène 1

(Zaal verduistert ... Alle nonnen komen twee aan twee, voorafgegaan door Zuster-Overste, aan de zijkant van de zaal binnen, prevelend biddend, stoppen voor het podium op één rij en zingen 'VENI CREATOR SPIRITUS'. Gaan dan op één rij uit de zaal via zijdeur (zaal blijft verduisterd, men hoort op de achtergrond het kleppen van een avondklok) ... Dan gaat het doek open en de nonnen (behalve de novicen en de kooknon) zitten in de ontspanningsruimte ... Drie nonnen (Moeder-Overste, Marie-Jeanne en Marie-Angel) spelen poker aan tafel. (Moeder-Overste rookt een sigaar en de fles whisky staat samen met de glazen op tafel) Marie-Calculata zit nog met de laptop en de calculator te rekenen en schrijven, Marie-Anna is voor de tv in slaap gevallen ... We horen een hevig onweer en stortregen. ... De nonnen reageren af en toe door naar het flikkerend licht te kijken door de hevige donderslagen die men hoort...)

MARIE-REINE : 't Is weer serieus aan 't spoken ... Hierzie, een 'grote straat' (= pokerterm). Dat hadt ge niet verwacht hé....

(Andere nonnen reageren ontgoocheld)

Allez, waar blijft Absynt nu toch met die hapjes?

MARIE-CALCULATA : Hoe ... Hapjes? ... Er was toch gezegd dat we op onze uitgaven gingen letten? We hebben geen overschot hoor....

MARIE-JEANNE : Eigenlijk is 't waar hé, ook al hebben we een drukke dag achter ons, misschien moeten we er toch wat op letten ...

MARIE-ANGEL : We mogen ons gelofte van eenvoud en armoede nu toch ook geen geweld aan doen nietwaar?

MARIE-REINE : Zeg zusters, ge gaat nu toch niet beginnen zeveren hé... Ge zit wel mee te kaarten en een borrel te drinken... Wij werken ook hard, de hele dag,

dan mogen wij ons toch ook eens ontspannen zeker?

MARIE-CALCULATA : Ja ja, allemaal goed en wel, maar ik moet iedere keer maar zien dat ik de rekeningen kan betalen. Ik moet soms nogal financiële truiken bovenhalen om iedere keer rond te komen en alles te kunnen betalen.

MARIE-REINE : We komen er toch iedere keer hé? En ge hebt iedere maand nog een klein beetje over, zegt ge zelf. Wel ... waar doen we dan moeilijk over? Dan zal er toch wel eens een kistje sigaren, een fleske whisky en een hapje af kunnen zeker?

(Op dit ogenblik komt zuster Absynt binnen met een schotel aangebrande hapjes en zet die twijfelend op tafel)

MARIE-ABSYNT : Heu ... een beetje tegengeslagen ... Den oven is op hol geslagen en de lasagna voor de novicen ... ziet er ook zo ongeveer uit ...

MARIE-REINE : Maar allez Absynt meisje, hoe kan een oven nu op hol slagen ... Ge waart waarschijnlijk weer ...

MARIE-ABSYNT : Ja ... efkens vergeten ... 'k Was naar de repetitie van het koor aan 't luisteren ... Oooh zo schoon ... toen de hapjes, samen met de lasagna in den oven stond ... en toen ik ze hoorde zingen van " HOSANNA IN DEN HOGE " ... dacht ik ineens "verdomme".

(Alle nonnen reageren : "zuster")

... LASAGNA IN DEN OVEN

MARIE-CALCULATA : En nu kan waarschijnlijk weer alles weggesmeten worden ...

MARIE-ABSYNT : Ja allez, alles nu niet hé. Als ge de zwarte kantjes er zo wat afkrabt en u niet ergert aan de donkerbruine kantjes, dan gaat het nog wel ... denk ik ... enfin ... allez ...

(Intussen is door de commotie in de ruimte ook zuster Marie-Anna goed en wel wakker geworden en volgt nu de discussies)

MARIE-ANGEL : Absyntje toch! Zoiets dat aangebrand is, kan toch niet goed zijn voor de gezondheid ... Men zegt zelfs dat het kankerverwekkend zou zijn ...

MARIE-ANNA : Amai, als ge daar al moeilijk gaat over doen, dan moest ge eens weten wat wij soms allemaal hebben binnengespeeld in de Congo ... Dat ging van kouwe aap over gebakken slang of gekookte springbokballen, om dan nog te zwijgen over het zozegde groen dat ze daar allemaal in hun graat sloegen ... Dan was de maniok nog een lekkernij...

MARIE-ANGEL : Ja Anna, 't is al goed. We moeten toch weer niet heel uw culinaire Congoreis aanhoren. Maar dat betekent toch niet dat we geen opmerking mogen maken over mislukte hapjes of over de gevaren die aangebrand voedsel kunnen meebrengen, nietwaar?

MARIE-ANNA : De gevaren van ander aangebrand materiaal in onze samenleving zijn volgens mij veel groter....

MARIE-JEANNE : Gij doet nu net of dat er in de Congo al eens niks was aangebrand, zeker? ... Of zijt g' al vergeten welke verhalen ge daar soms van hebt verteld als ge ook al eens een borrel te veel op had ... van de nonkel paters en zo ... 't Is niet omdat ge in een vorig leven één en ander hebt uitgespookt of beleefd dat ge dat heel uw leven moet meedragen als een ballast ... Soms kan dat ook aan uw leven een nieuwe en positieve wending geven en kunt ge het negatieve dat ge zelf hebt meegemaakt, positief ombuigen en gebruiken in uw verdere leven.

MARIE-ANNA : Ja, misschien hebt ge gelijk ... 'k Heb ook zo nog een paar herinneringen van vroegere ervaringen met pater Jan ... Iedere keer als ik daar aan denk voel ik me twintig jaar jonger en krijg ik het terug warm vanbinnen ...

(Intussen horen we nog steeds af en toe hevige regen en nu plots een hevige donderslag, gevolgd door een druppel op de kaarterstafel, pal in moeder-overste haar glas)

MARIE-REINE : AMAI MIJN KLOOSTER...

(Alle nonnen schrikken bij deze uitspraak omdat ze dachten iets anders te hebben gehoord en reageren verontwaardigd : “ EERWAARDE MOEDER...)

Watte... . Ik zeg toch maar alleen “amai mijn klooster“.

(Alle nonnen opgelucht : “ HAAAAA.. “)

Ik zeg “amai mijn klooster” omdat ons dak lekt. Hier zie, op ons kaarttafel en pal in mijn whiskyglas ...

MARIE-ANNA : Ja en gij drinkt hem liever puur, zonder water of ijs hé.

(Eén van de deuren zwaait open en we zien de novice zuster Cordelia kletsnat en vol gips-plafondstof binnenkomen, gevolgd door de andere novicen ... Het plafond van de kapel waar ze repeteerden is ingestort.)

MARIE-CORDELIA : Dat kan nu toch echt niet meer hé ... da’s al maanden dat we melden dat het plafond van de kapel op instorten staat en nooit werd daar iets aan gedaan... . Zie nu, ’t is zo ver hé.

MARIE-BERNARDA : Al een geluk dat er niemand gekwetst is ...

MARIE-AMALIA : Ja, maar dan zou ik er met al mijn verpleegsterkennis geweest zijn om te verzorgen hé.

MARIE-CORDELIA : Ha ja? Hebt ge gezien hoe groot die balk was die daar naar beneden is gekomen, vlak naast mij? DRIE METER LANG EN ZOOO DIK HE... *(wijst een dikke balk aan)* ... Al goed dat ik nog net kon wegspringen, want als ge zoiets op uw hoofd krijgt, da ...

MARIE-AMALIA : Ja dan hebt ge meestal te maken met schedelfracturen en dat kan soms ernstige gevolgen hebben. Want ook al komen mensen met zo’n kwetsuur er door, vaak houden ze er iets aan o ...

MARIE-CORDELIA : Zal ’t gaan ja Amalia.

MARIE-ABSYNT : Ja, en ik zal het dan ook maar zeggen hé ... Dat aanbranden van de lasagna en de hapjes, lag niet alleen aan mijn afwezigheid in de keuken, maar ook aan die bliksemingslag in de keuken ... Oven kapot, microwave kapot ... en ook daar is een stuk plafond naar beneden gekomen ... los in de soep voor morgen ... Die ga ik waarschijnlijk moeten weggappen, want daar kunt ge geen

zwarte kantjes afkrabben hé ...

MARIE-REINE : Ja maar Absynt, waarom hebt ge dat daarstraks dan niet meteen gezegd? ...

MARIE-ABSYNT : Vergeten ...

MARIE-REINE : AMAI MIJN KLOOSTER ZENNE..

(Alle nonnen, behalve Marie-Anna reageren weer : "EERWAARDE MOEDER..)

MARIE-ANNA : Watte? Ze zegt toch maar amai mijn klooster? ...

MARIE-REINE : Inderdaad. AMAI MIJN KLOOSTER..... . De keuken kapot, althans de oven, de microwave, het plafond ...

MARIE-ABSYNT : Twee kasten met alle proviand helemaal nat geregend. Dat stuk plafond is in de soep gevallen, toen de soep stond af te koelen in de spoelbak met koud water ... de kraan ... die is afgebroken ... de spoelbak met soep er in ... ook afgebroken en dus den afloop ook kapot ... Ik heb dan de algemene waterkraan moeten dichtdraaien want 't water spoot uit de kapotte kraan . .

ALLE NONNEN : HOE? Dan kunnen wij morgen niet douchen?

MARIE-ANNA : Och, da' s immers niet zo erg. Wij vroeger in de Congo, wij hadden ook niet altijd water hé... . Enfin soms was dat water ...

ALLE NONNEN : BRUIN JA.... . En daarom zagen die negerkes dus ook allemaal bruin..

MARIE-ANNA : Er waren er ook bij die soms echt zwart zagen ...

MARIE-REINE : ZUSTERS... Laat ons kalm blijven en ons niet opwinden ... Dat gaat ons niet vooruit helpen ... We zullen de handen uit de mouwen moeten steken ... dat staat vast.

MARIE-CORDELIA : Moeder, ik kan toch zo niet in bed kruipen? Ik hang helemaal vol smurrie!

MARIE-JEANNE : Ja, hoe moet ze zich nu wassen, het water is afgesloten... .

MARIE-ANNA : Neem een emmer water uit één van de regentonnen die buiten staan, die zitten nu waarschijnlijk goed vol ... Dat moesten wij vroeger in de Congo dikwijls genoeg doen en dat water hé, dat zag ...

ALLE NONNEN : “ BRUIN.. “

MARIE-ANNA : NEEEEEE... . Dat zag bruin in 't begin, maar na een tijdje in die tonnen, zag dat GROEN.

MARIE-REINE : Mannekes, zusters... . Behoud uw waardigheid alstublieft... . Marie-Absynt, probeer jij iets op te lossen voor zuster Cordelia. Zorg dat ze zich kan verschonen en tracht dan samen met de andere zusters en de novicen toch maar de eerste herstellingen aan te brengen ... Daarna gaan we allen trachten de slaap te vinden zodat we morgen de situatie fris en monter kunnen bekijken en inschatten Kom zusters, aan de slag...

(Alle nonnen verlaten de ontspanningsruimte, enkel Marie-Reine, Marie-Jeanne en Marie-Calculata blijven nog even in het vertrek)

Bon, dus even ons verstand erbij houden ... We controleren seffens even of we, met dit noodweer de nacht verder kunnen doorkomen zonder problemen en morgen gaan we dan de nodige maatregelen treffen voor de herstellingen ...

MARIE-CALCULATA : En hebt ge er al eens over nagedacht wat ons dat allemaal gaat kosten?

MARIE-REINE : Heu, ja ... nee, enfin, een oven en spoeltafel en een kast ... en zo ... dat kan nu toch niet zoveel kosten?? Of wel?? ... En de verloren gegane proviand ...

MARIE-JEANNE : En het huis van ons Heer, kunnen we toch niet zo laten met een gat in het plafond van meer dan enkele vierkante meter... en in de keuken moet het plafond dus ook hersteld worden.

MARIE-REINE : Hmm, ja da's waar, dat zijn natuurlijk ook nog bijkomende kosten ...

MARIE-CALCULATA : En waar moet dat geld vandaan komen? ... Onze kloosterkas heeft niet veel overschot hoor... . En je weet heel goed dat het bisdom ook al bijna niets meer schuift omdat we flink in hun vaarwater hebben gezeten... .

MARIE-REINE : Ja maar, wat zij ons vroegen, daar kon toch niemand van ons mee akkoord gaan... Wij zouden het op ons nemen om de arme buurt hier op te vangen en de armen te steunen, maar we zouden volgens hen dan luxueuzere lokalen en logeerkamers moeten bouwen, terwijl we dat geld beter voor andere

doeleinden zouden kunnen gebruiken ... waar of niet??

MARIE-CALCULATA : Oké, dat is waar, maar door ons af te zetten heeft Rome ons wel bijna laten vallen ... Maar ge hebt gelijk, ik vond het ook niet eerlijk.

MARIE-JEANNE : We functioneren toch nog steeds zoals wij het wilden en onze kansarme buurt en hun mensen worden toch steeds goed geholpen. Maar ja, nu dit weer ...

SAMEN : AMAI MIJN KLOOSTER...

(Lichten uit)

Scène 2

(Wanneer het doek opengaat zien we Marie-Reine, Marie-Calculata en Marie-Angel aan de tafel zitten)

MARIE-REINE : Bon zusters, hoe pakken we dit nu aan? Want zoals jullie ook gezien hebben, zijn de kosten wel wat groter dan verwacht. Alhoewel ik er zelf absoluut geen kijk op heb...

MARIE-JEANNE : Wij kunnen dat misschien niet zo goed inschatten. Daarom heb ik Broeder Amandus en Broeder Antonius gebeld en gevraagd of ze eens wilden komen ...

MARIE-CALCULATA : Waarom? Hebben die misschien een erfenis opzij liggen waarmee ze onze kosten kunnen betalen?

MARIE-JEANNE : Nee zuster, maar Broeder Amandus was vroeger dak-schrijnwerker en Broeder Antonius was de zoon van een aannemer en hij heeft nog een tijdje in het bedrijf van zijn vader gewerkt, voor hij in het klooster ging ... Dus vermoed ik wel dat zij er in eerste instantie zicht op krijgen wat hier moet gebeuren. Zij zijn op dit ogenblik de schade wat aan het opnemen en zo kunnen ze ons eventueel al vertellen waar we ons aan kunnen verwachten ...

MARIE-REINE : Zuster Calculata, de bedoeling is niet dat deze twee broeders hier de werken zullen uitvoeren, daarvoor zijn ze al een beetje, hoe zou ik het zeggen, heu ...te ver gevorderd in leeftijd ... Maar dat neemt niet weg dat ze ons nog

veel diensten kunnen bewijzen ... Misschien kunnen ze hier een beetje functioneren als een soort ... werfleiders ... om zo maar te zeggen.

(Nu wordt aan de deur geklopt en beide broeders komen binnen en men begroet mekaar eerbiedig, Moeder-Overste biedt hen een plaats aan tafel aan)

Gegroet broeders, mag ik U misschien zuster Marie-Calculata voorstellen. Zij is nog niet zo lang bij ons, maar heeft een pak ervaring in de financiële wereld ... en een zéééér goed rekenmachientje ... blijkbaar ... Nu, Broeders vertel ons eens wat jullie zoal denken van de ravage die jullie zojuist zagen ...

ANTONIUS : Wel zuster ...

MARIE-REINE : EERWAARDE MOEDER...

ANTONIUS : Pardon?

MARIE-REINE : EERWAARDE MOEDER.

ANTONIUS : Oh ja, juist ja ... natuurlijk, Eerwaarde moeder. Wel, zoals ik wilde zeggen, ziet dat er natuurlijk niet zo goed uit ... Wij hebben samen, Broeder Amandus en ik dus, zo eens wat rondgedwaald in de getroffen vertrekken en ik moet bekennen dat er toch nogal wat ravage werd aangericht... . Waarschijnlijk heeft dat ook te maken met de belabberde staat waarin het kloostergebouw zich reeds bevond...

AMANDUS : Ja, inderdaad. De balken en de planken van het dak van de kapel die waren reeds rot bememeld ...

MARIE-JEANNE : BEHEMELD?

AMANDUS : Nee nee, BEMEMELD. Ik bedoel dat die balken reeds weggevreten waren door de memel. Dat is een beestje dat heel graag hout lust en dat eet stilletjes aan maar zeker die balk op.

MARIE-JEANNE : Amai! Daarom is dat beest dus, waarschijnlijk met balk en al, naar beneden gestort. Dat zal nogal een beest geweest zijn zeg, als dat zo'n hele balk op heeft.

AMANDUS : Nee nee, dat zijn kleine beestjes en die eten met velen zo heel stilletjes aan die balk op. Maar het kan vééééle jaren duren voor dat die balk zodanig verzwakt is dat hij begeeft.

ANTONIUS : Enfin, het is natuurlijk niet uw schuld dat het dak half is ingestort, want dat is natuurlijk iets waar vééééle jaren overheen gaan hé ...

AMANDUS : Dat begint met de dakbedekking, die niet helemaal meer waterdicht is, dan sijpelt het water daar langzaam hier en daar binnen en tast ook het hout aan hé ... en voor ge 't weet, is uw dak eigenlijk aan het wegrotten ... en ja, op een schone dag, enfin zo schoon weer was het gisteren nu ook niet ...

ANTONIUS : Valt den boel op uwe kop... om zo te zeggen... . Enfin, ik bedoel eigenlijk ... vroeg of laat komen daar vodden van hé ... en ja, allez heu, ik bedoel maar ... die zijn er dus gisteren ... laat dus ... van gekomen ... Enfin, dus ge weet wat ik bedoel hé ...

MARIE-REINE : Ja, dat zal wel.

MARIE-CALCULATA : Maar zeg broeders, hebben jullie er een zicht op wat ons dat gaat kosten? Want ziet u broeders, onze kloosterkas zit zo goed als zonder fondsen.

AMANDUS : Ja, maar jullie kunnen toch bij het bisdom aankloppen? Die kunnen jullie toch financieel helpen. Dat is toch zo'n beetje als Europa en de lidstaten, als er daar ergens geld te kort is, krijgen die toch ook geld van Europa. Vraag dat maar eens aan Frankrijk, Italië, Spanje en Portugal... .

ANTONIUS : Ja, om over Griekenland nog te zwijgen ... Enfin die hun regering heeft er natuurlijk redelijk onbezonnen mee omgesprongen en nu heeft men in Europa die kraan ook dichtgedraaid hé.

MARIE-REINE : Broeders ... Ik denk niet dat wij nog op Rome of het Bisdom kunnen rekenen ... omdat wij ... enfin, hoe zal ik het zeggen ... een beetje dwars hebben gelegen ... Wij hebben ...

MARIE-JEANNE : ... ons niet laten opdringen om als kloosterorde van de heilige "Irmgardis der Armen", mee te doen met Rome, die ons voorstelden om hier een luxueus project uit de grond te stampen om de opvang van minderbedeelden aan te kunnen.... . Wij zitten hier in een buurt waar vooral onze eigen mensen arm en soms zelfs "generatie-kansarm" zijn en dan vinden wij het niet gepast die problemen aan te pakken met een luxueus project ... dan kan dat geld beter anders besteed worden... .

ANTONIUS : Ja ja, ik begrijp U volkomen zuster ...

MARIE-REINE : EERWAARDE MOEDER...

ANTONIUS : Excuseert U mij ... EERWAARDE MOEDER, maar ik antwoordde op wat zuster Marie-Jeanne zei.

MARIE-REINE : Oké, maar goed, we dwalen af ... Waar waren we gebleven ...

AMANDUS : We waren dus op het dak gebleven ... Enfin, dat was dus ingestort en een deel van het dak van de keuken is dus ook naar beneden gekomen ...

MARIE-CALCULATA : Ook door dat beest? ...

BROEDERS SAMEN : DAT BEEST? ...

MARIE-CALCULATA : Hewel ja, dat HEMELBEEST hé... .

BROEDERS SAMEN : OOH JA ... DAT “ MEMELBEEST “

MARIE-CALCULATA : Ja, enfin 't is nu al eender welk beest hé zeg ...

AMANDUS : (*Hevig*) Nee nee, pas op, da's niet eender, want er bestaat ook “HOUTWORM“... . en dat is iets totaal anders dan “MEMEL“ hé..... . Twee totaal verschillende beestjes hoor.

MARIE-JEANNE : Amandus ... kalm, kalm, laat ons terug tot de kern van de zaak komen: wat wij graag zouden weten is waar wij ons moeten aan verwachten, kwestie van renovatiekosten ...

(De broeders bekijken mekaar nu heel bedenkelijk en er volgt een kleine stilte)

ANTONIUS : Het zit namelijk zo dat wij niet het juiste kostenplaatje kunnen bepalen natuurlijk ... Maar als ge de beide daken bekijkt, dan de ravage in de keuken en de keukentoeestellen en het te vervangen meubilair ... jaaa, dan zit ge toch gemakkelijk aan ...

AMANDUS : Nen hele hoop geld.....

(dit wordt beaamd door broeder Antonius)

MARIE-CALCULATA : Broeders... alstublieft zeg, draai nu niet zo rond de pot ...

ANTONIUS : Juist ja, die pot ... die soeppot dus, die moet ge daar ook nog bij tellen.

(Vieze blik van Calculata.)

... Enfin ja, juist ... waar waren we gebleven ...

MARIE-CALCULATA : Ik zou alleen willen weten wat ons dit gaat kosten en daarmee gedaan.

(Broeders bekijken mekaar weer bedenkelijk.)

ANTONIUS : Hebben jullie geen verzekering voor dit gebouw?

AMANDUS : Ja, hij bedoelt dus een brandverzekering met stormschade en zo van alles erin ...

MARIE-CALCULATA : *(Nu duidelijk kwaad)* NEE, NEEE en nog eens nee.... .

MARIE-REINE : *(voorzichtig)* Wij hadden die verzekering toch?

MARIE-CALCULATA : Ja ... en die hebben wij nu niet meer, omdat gij hebt beslist te kiezen voor een nieuwe “ flatscreen tv “ in plaats van de verzekering. Omdat we al jaren een premie betalen en er nog nooit iets voor in de plaats kregen en het dus volgens u, weggegooid geld was.

MARIE-REINE : *(voorzichtig)* Was het dat ook niet ... een heel ... klein beetje? ...

MARIE-CALCULATA : *(Verontwaardigd)* Enfin Marie-Reine.... .

MARIE-REINE : EERWAARDE MOEDER...

MARIE-CALCULATA : EXCUSEER...

MARIE-JEANNE : Oké, oké. Broeders, ik zal het anders vragen ... kunnen jullie op de werken die hier nodig zijn een bedrag kleven? ...

(De broeders bekijken mekaar weer zwijgend en met een bedenkelijk gezicht)

ANTONIUS : Ik denk toch dat ge al gauw aan plusminus, ongeveer ... *(aarzelt)* ... enfin zo ... een heu ... twintig duizend euro gaat komen... .

DE DRIE NONNEN : HOEVEEEEEL?

AMANDUS : *(snel tussenkomend)* Ja, ja ... allez nee nee, pas op, dat kan misschien voor negentienduizend ook hé...

ANTONIUS : *(beamend)* Ja ... ja, da's misschien wel mogelijk ... Enfin, ik kan mijn broer misschien eens een offerte laten maken? Ja ziet ge, onze Jean-Pièrre, da's

bij ons thuis de jongste van de zeventien ... Die heeft de zaak van ons vader overgenomen: Algemeen Bouwbedrijf PUINHOOP en CO ... 'k Moet toegeven dat de naam beter kon ... maar goed ...

MARIE-CALCULATA : EERWAARDE MOEDER ... U beseft toch dat wij dat niet kunnen betalen hé...

AMANDUS : Ja maar misschien kan het voor achttienduizendvijfhonderd ...

MARIE-CALCULATA : Dat gaat ook niet en ook niet voor zeventienduizend.... Wij zijn de "ARME KLAREN" niet hoor.

AMANDUS : Nee nee, natuurlijk niet jullie zijn meer "ARM MAAR PROPER" ...

MARIE-REINE : Broeder Amandus, neemt u mij niet kwalijk maar ik vind dit geen moment om met ons de spot te drijven ... Er drijft hier al genoeg in 't water... .

AMANDUS : Excuseer EERWAARDE MOEDER ... zo bedoelde ik dat dus niet ... Dat was om zo te zeggen een beetje van onze kloosterhumor, nietwaar ... Maar ik wilde namelijk het volgende zeggen : waarom vraag je geen offerte aan Andreï Supplementic ... Da's ne Poolse aannemer die hier sinds kort woont. Hij zou naar het schijnt niet duur zijn... .

ANTONIUS : Zeg broeder ... en mijn broer dan? Gaat gij nu onder zijn duiven schieten?

AMANDUS : Ik zou niet durven broeder. Stel u voor dat tussen die duiven "den heilige geest" vliegt, dan is de kans groot dat ik een stuk van de "heilige drievuldigheid" afknal.... .

ANTONIUS : *(denkt even na)* Ja, zo had ik het nog niet bekeken? ... Maar, hoe zit dat dan met mijn broer ...?

MARIE-REINE : Weet ge wat? Laat uw broer voor zijn firma PUINHOOP & CO een offerte maken en laat die Pool er ook een maken. Dan zien we wel wie de interessantste is voor ons.

AMANDUS : 't Zal waarschijnlijk toch ne "PUINHOOP" worden ...

MARIE-REINE : Bon, zoals overeengekomen dus ... Broeder Antonius, u vraagt dus uw broer om een offerte in te dienen en u broeder Amandus, u kunt waarschijnlijk die Pool vragen om een offerte te maken. Als dat morgen zou kunnen, zou ik jullie zeer dankbaar zijn ... Tenslotte zijn we toch allemaal broeders en zusters, nietwaar?